

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/18670 en 08/18671 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 18 juni 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 mei 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van ... (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 juni 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

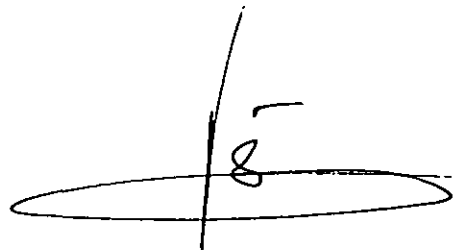
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 oktober 2008

284-563.

Verzonden: 15 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 08/18671 (verzoek) en AWB 08/18670 (beroep)

Datum uitspraak: 18 juni 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

van Iraakse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. R.J.J. Flantua,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 16 mei 2008 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 20 mei 2008 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekend gemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel.

Verzoeker heeft daartegen op 26 mei 2008 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

Bij verzoekschrift van 26 mei 2008 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 6 juni 2008. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. L. Verheijen.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.

3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit - de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen - te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.

4. De voorzieningenrechter betreft bij de beoordeling de volgende feiten. Verzoeker heeft eerder, te weten op 28 juni 1998, een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij besluit van 9 april 1999 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd. Verweerder heeft bij besluit van 18 april 2000 het daartegen ingestelde bezwaar ongegrond verklaard. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, heeft bij uitspraak van 14 november 2002 het hietegen gerichte beroep ongegrond verklaard. Daarmee staat het besluit van 18 april 2000 in rechte vast. Op 10 mei 2006 heeft verzoeker wederom een aanvraag voor een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 16 mei 2006 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, heeft bij uitspraak van 21 juni 2006 het hietegen gerichte beroep ongegrond verklaard. Bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 25 juli 2006 is deze uitspraak bevestigd, waardoor het besluit van 16 mei 2006 onherroepelijk is geworden.

5. Aan de onderhavige aanvraag heeft verzoeker - blijkens het zogenoemde gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden en de brief van verzoekers gemachtigde van 17 mei 2008 - het volgende ten grondslag gelegd. Verzoeker is van mening dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn). Verzoeker stelt dat hij op grond van de Definitierichtlijn recht heeft op subsidiaire bescherming, aangezien er in Noord-Irak sprake is van een internationaal dan wel binnenlands gewapend conflict en verzoeker vreest voor willekeurig geweld zoals bedoeld wordt in dit artikel. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft verzoeker de volgende documenten overgelegd:

1. een brief van de huisarts van verzoeker, de heer [redacted] gedateerd op 7 november 2007;
2. een Afdelingsuitspraak van 12 oktober 2007 (LJN 200702174/1);
3. een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem van 12 juli 2007 (AWB 07/21799 en AWB 07/25796);
4. een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam van 21 november 2007 (AWB 07/38065);

5. een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Almelo van 21 december 2007 (AWB 07/44874);
6. een uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam van 3 januari 2008 (AWB 07/45827);
7. een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen van 25 maart 2008 (AWB 08/8091);
8. een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle van 12 juli 2007 (AWB 08/8173);
9. een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem van 11 april 2008 (AWB 08/6417);
10. een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle van 24 april 2008 (AWB 08/11563);
11. een internetartikel 'Doden door aanslag in hoofdstad Koerdisch Irak', gepubliceerd op 9 mei 2007;
12. een internetartikel van NOVA 'Meer dan zestig doden bij twee aanslagen in Irak', gepubliceerd op 17 oktober 2007;
13. een internetartikel van de internetsite www.planet.nl 'Zeker 150 doden door aanslag in Koerdisch Irak', gepubliceerd op 8 juli 2007;
14. een internetartikel van de internetsite www.planet.nl 'Iran beschiet Koerden in Irak', gepubliceerd op 23 september 2007;
15. een internetartikel van de internetsite van NRC Handelsblad 'Twee klappen in het gezicht van Turkije', gepubliceerd op 12 oktober 2008;
16. een internetartikel van de internetsite van Elsevier 'Bagdad vreest Turkse inval in Noord-Irak', gepubliceerd op 16 oktober 2007;
17. een internetartikel van de internetsite van Trouw 'Turkije beschiet Noord-Irak', gepubliceerd op 14 oktober 2007;
18. een internetartikel van de internetsite van het AD 'Turkije bestookt Noord-Irak', gepubliceerd op 21 oktober 2007;
19. een internetartikel van de internetsite van nu.nl 'Turkije bombardeert dorpen in Noord-Irak', gepubliceerd op 13 november 2007;
20. een internetartikel van de internetsite van nu.nl 'Turkije zet invasie Noord-Irak door', gepubliceerd op 15 november 2007;
21. een internetartikel van de internetsite van nu.nl 'Turkije valt Noord-Irak binnen om PKK', gepubliceerd op 22 februari 2008;
22. een internetartikel van de internetsite van Elsevier 'Turkije: Offensief in Noord-Irak duurt 15 dagen', gepubliceerd op 22 februari 2008;
23. een internetartikel van de internetsite van nieuws.nl 'Turks leger trekt dieper Noord-Irak in', gepubliceerd op 25 maart 2008;
24. een internetartikel van het Reformatisch Dagblad 'Groot offensief Turkije tegen PKK Noord-Irak', gepubliceerd op 22 februari 2008;
25. een internetartikel van de internetsite van De Pers 'Turkije bombardeert rebellen in Noord-Irak' gepubliceerd op 24 april 2008.

Onder verwijzing naar de documenten genoemd onder 11 tot en met 14 stelt verzoeker zich op het standpunt dat verweerder wegens de verslechterde situatie in Noord-Irak gehouden is tot het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid. Verzoeker dient diens gevolgde in het bezit te worden gesteld van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid onder d, van de Vw 2000.

6. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker afgewezen en daartoe overwogen dat hetgeen verzoeker heeft overgelegd niet kan worden aangemerkt als nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Ten aanzien van het beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn stelt verweerder zich allereerst op het standpunt dat deze bepaling geen wijziging van recht is, omdat de toelatingsgrond van artikel 29, eerste lid onder b, van de Vw 2000 alle situaties omvat die zijn beschreven in

artikel 15 van de Definitierichtlijn en met de toetsing die in het kader van artikel 29, eerste lid onder b, van de Vw 2000 is verricht dus ook reeds aan artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn is getoetst.

7. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

8. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

9. Gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling moet de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval direct treden in de vraag of sinds het vorige afwijzende besluit het voor de beoordeling van de aanvraag relevante recht is gewijzigd en zo nee, of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd.

10. Ten aanzien van verzoekers beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn en de vraag of deze bepaling als een (relevante) wijziging van recht kan worden aangemerkt overweegt de voorzieningenrechter het volgende.

11. Artikel 15 van de Definitierichtlijn luidt als volgt: "Ernstige schade bestaat uit:
a) doodstraf of executie; of
b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of
c) ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

12. In artikel 38, eerste lid, van de Definitierichtlijn, voor zover hier van belang, is bepaald dat de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om uiterlijk op 10 oktober 2006 aan deze richtlijn te voldoen. Deze omzettingstermijn is verstreken zonder dat implementatie van de Definitierichtlijn heeft plaatsgevonden. Dit brengt mee dat vanaf 10 oktober 2006 bepalingen van de Definitierichtlijn rechtstreekse werking kunnen hebben voor zover de nationale regelgeving niet in overeenstemming is met deze bepalingen.

13. Implementatie van de Definitierichtlijn heeft echter alsnog plaatsgevonden bij wet van 3 april 2008 (tot wijziging van de Vw 2000; Staatsblad 2008, nr. 115, kamerstuk 30 925) en bij besluit van 9 april 2008 (tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000), Staatsblad 2008, nr. 116). Beide wijzigingen zijn op 25 april 2008 in werking getreden.

14. De vraag of artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn moet worden aangemerkt als een wijziging van recht (om de reden dat deze bepaling een vorm van bescherming biedt anders dan opgenomen in artikel 29 van de Vw 2000), en de bij bevestiging van deze vraag daaruit voortvloeiende vervolgvraag of de Definitierichtlijn op dit onderdeel al dan niet op juiste wijze in de Nederlandse regelgeving is geïmplementeerd, behoeft alleen beantwoording als de wijziging relevant is voor de vreemdeling. Daarvan is sprake indien de vreemdeling heeft aangetoond dat ten tijde van de totstandkoming van het besluit sprake was van een binnenlands gewapend conflict in

het gebied van waaruit hij afkomstig is, dan wel dat op dat moment daar sprake was van gevolgen voor hem van een elders in Noord-Irak bestaand gewapend conflict.

15. Van een gewapend conflict is, in aanmerking genomen de in de uitspraak van 20 juli 2007 door de Afdeling geformuleerde definitie, eerst sprake als gebleken is dat een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. Deze operaties dienen dan aanhoudend en samenhangend van aard te zijn, wil sprake zijn van een gewapend conflict.

16. Niet in geschil is dat verzoeker Koerd is en afkomstig is uit in Noord-Irak.

17. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is met hetgeen verzoeker heeft aangevoerd, alsmede gelet op hetgeen over de binnenlandse situatie is aangegeven in het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken inzake Irak van februari 2008, niet aangetoond dat ten tijde van het besluit in sprake was van een gewapend conflict. Ook met de door verzoeker overgelegde informatie is dat niet aangetoond. Immers, voor zover daarin gesproken wordt over gevechtshandelingen van de Turkse strijdkrachten spelen die zich af in het grensgebied van Irak met Turkije en onbetwist is dat verzoeker niet afkomstig is uit dat gebied. Evenmin heeft verzoeker aangetoond dat ten tijde van het besluit sprake was van gevolgen voor hem van dit conflict.

Voorts blijkt uit eerdergenoemd ambtsbericht dat de veiligheidssituatie in het grootste deel van het KRG-gebied tamelijk stabiel is. Tijdens de verslagperiode hebben voor zover bekend geen aanslagen plaatsgevonden in de drie provincies die onder KRG-bestuur vallen (pagina 16 van het ambtsbericht). De aanslagen die in 2007 hebben plaatsgevonden in Noord-Irak – en ten aanzien waarvan door verzoeker informatie is overgelegd – zijn onvoldoende om een gewapend conflict als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn aan te nemen. In dat verband acht de voorzieningenrechter nog van belang dat niet is aangetoond dat deze bomaanslagen zich in Noord-Irak voordeden ten tijde van het besluit.

18. Gelet op het voorgaande valt verzoeker niet onder de reikwijdte en de (al dan niet) implementatie van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Aldus is deze bepaling niet aan te merken als een wijziging van recht die voor hem relevant is.

19. Ter beoordeling staat vervolgens of verzoeker aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

20. Voorop gezegd wordt dat de begeleidende brief van de gemachtigde van verzoeker niet als rovum in de zin van artikel 4:6 van de Awb kan worden aangemerkt, nu hierin slechts wordt weergegeven waarom verzoeker een derde asielaanvraag indient en welke documenten daartoe worden overgelegd.

21. Ten aanzien van de brief van de huisarts van verzoeker (document genoemd onder nummer) is de voorzieningenrechter van oordeel dat dit document niet valt aan te merken als een novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb nu deze brief geen verband houdt met de redenen van vertrek van verzoeker uit zijn land van herkomst. Inmers, uit deze brief enkel blijkt dat verzoeker depressief is vanwege het overlijden van zijn moeder.

22. Tot slot heeft verzoeker documenten overgelegd (genoemd onder nummers 11 tot en met 25) ter staving van zijn standpunt dat voor Noord-Irak een categoriaal beschermingsbeleid geïndiceerd is te achten. De voorzieningenrechter overweegt hieromtrent als volgt.

23. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling volgt dat ter zake van het (niet) voeren van een categoriaal beschermingsbeleid verweerder een grote beoordelingsruimte toekomt, welke de toepasselijke rechterlijke toetsing slechts dan niet kan doorstaan indien verweerder bij afweging van alle daarvoor in aanmerking komende belangen en gegeven de feitelijke grondslag ervan niet in redelijkheid tot een bepaalde beoordeling heeft kunnen komen. De rechter dient bij die toetsing het oordeel over de algehele situatie in het land van herkomst, dat tot stand pleegt te komen in samenspraak met en met instemming van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, in beginsel te respecteren.

24. In het ambtsbericht van juni 2007 is opgenomen dat in de KRG-gebieden relatief minder geweld voorkomt. Ook vermeldt het ambtsbericht dat daar in de verslagperiode twee zware bomaanslagen hebben plaatsgevonden. Door de toenemende instroom van ontheemden ontstaan spanningen. In het ambtsbericht van 14 februari 2008 staat vermeld dat op onder meer 26 december 2007 en op 4 februari 2008 luchtaanvallen zijn uitgevoerd op posities van de PKK in KRG-gebied en dat alleen in het grensgebied de veiligheidssituatie is verslechterd.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich op basis van deze ambtsberichten op het standpunt kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat een categoriaal beschermingsbeleid te voeren. De voorzieningenrechter acht hieromtrent van belang dat verweerder op voorhand heeft kunnen besluiten dat de door verzoeker overgelegde informatie kan afdoen aan het eerdere besluit. De van na het ambtsbericht van 2008 daterende documenten en de daarin opgenomen informatie, brengen niet mee dat verweerder tot een andersluidende conclusie had behoren te komen.

25. Gelet hierop concludeert de voorzieningenrechter dat de tijdens verzoeker ingebrachte documenten ter ondersteuning van zijn standpunt dat een categoriaal beschermingsbeleid gevoerd moet worden, geen nova zijn.

26. Gezien het vorenstaande is er naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die kunnen afdoen aan het eerdere besluit en de motivering waarop dit berust. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummers: AWB 08/18671 (verzoek) en AWB 08/18670 (beroep)

7

De beslissing

De voorzieningerechter:

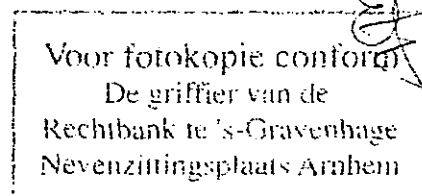
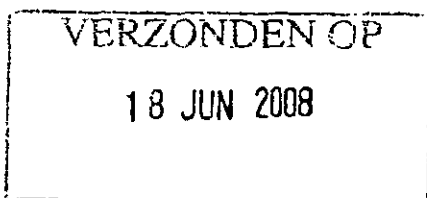
verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.A.P. van der Roest en in het openbaar uitgesproken op 18 juni 2008 in tegenwoordigheid van mr. R. Barzilay als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspreek, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Louwerse vander Velde

ADVOCATEN

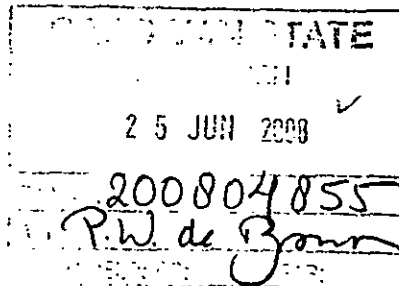
Advocaten en Procureurs

Mr L. Louwerse
Mr R.A. van der Velde
Mr H.J. Veen
Mevr. Mr P.C. Smit
Mevr. Mr S. Sewnath
Mr S.F.J. Smeets
Mr R.J.J. Flantua
Mr D.C. Vlieland
Mr W. Hendrickx
Mr E. Osinga
Mr R.P. van der Graaf
Mr I. Ozkara
Mr M. Mos

PER TELEFAX 070 3651380

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

Utrecht, 25 juni 2008

Onze ref. : 20604043 RF/RF
inzake : f Asiel

Chef de Bureau:
Mevr. N.P. Bol

Vestiging Arnhem:
Mr B.P.J. van Riel
Mr J.A. Schadd

Postbus 13273
3507 LG Utrecht

Geeft te kennen,

De heer I , van Iraakse nationaliteit, verder te noemen appellant, te dezer zake woonplaats kiezende te Utrecht, Biltstraat 110-112, ten kantore van Louwerse en Van der Velde advocaten, waarvan advocaat mr R.J.J. Flantua verklaart tot het indienen van het onderhavige beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd;

Dat appellant hierbij hoger beroep instellen tegen de in kopie bijgevoegde uitspraak van de rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te Arnhem (verder: de rechtbank), uitgesproken op 18 juni 2008 en verzonden op 18 juni 2008 (Awb 08/18670) (productie 1).

Het hoger beroepschrift berust op de navolgende grieven.

Grief 1

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank onder rechtsoverweging 7 tot en met 18 samengevat het volgende:

Artikel 15c van de Definitierichtlijn zou op 10 oktober 2006 geïmplementeerd moeten zijn en bepalingen hebben nadien rechtstreekse werking voorzover de bepalingen niet in overeenstemming zijn met de nationale regelgeving. Implementatie zou alsnog hebben plaatsgevonden bij wet van 3 april 2008.

De vraag die beantwoord dient te worden is of artikel 15 c van de Definitierichtlijn als een relevante wijziging van recht moet worden gezien. Volgens de rechtbank is daarvan alleen sprake indien de vreemdeling heeft aangetoond dat ten tijde van de totstandkoming van het besluit sprake was van een binnenlands gewapend conflict in

het gebied van waaruit hij afkomstig is dan wel dat op dat moment daar sprake was van gevolgen voor hem van een elders in Noord-Irak bestaande gewapend conflict. De rechtbank verwijst in dit verband naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 20 juli 2007.

Appellant is Koerd en afkomstig uit _____ n Noord-Irak.

Vervolgens overweegt de rechtbank dat ten tijde van het besluit in _____ geen sprake was van een gewapend conflict. Gelet op hetgeen in rechtsoverweging 17 wordt overwogen valt appelland niet onder de reikwijdte van artikel 15c van de Definitierichtlijn en valt deze bepaling niet aan te merken als een relevante wijziging van recht.

In het voornemen en de beschikking wordt nergens overwogen dat er in Noord-Irak geen gewapend conflict zou zijn. Sterker nog in de zienswijze wordt aangegeven dat niet ontkend wordt dat er sprake is van een gewapend conflict in Noord-Irak. In de bestreden beschikking wordt dit niet bestreden.

Appellant is dan ook van mening dat de rechtbank buiten het geschil treedt door de overwegingen met betrekking tot de vraag of er sprake is van willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands gewapend conflict. Dit maakt geen deel uit van het geschil.

De uitspraak van de Afdeling van 20 juli 2007 is noch in het voornemen, noch in de beschikking aan de orde gekomen. Appellant acht het dan ook in strijd met de goede procesorde dat deze uitspraak wordt gebruikt ter onderbouwing van het standpunt van de rechtbank (!?) zonder dat appellant schriftelijk in de gelegenheid is gesteld om hierop te reageren.

Voorts heeft appellant bij brief van 17 mei 2008 en beroepschrift van 3 juni 2008 uitspraken van verschillende rechtbanken overgelegd inzake asielzoekers uit Noord-Irak, waaronder uit _____ waarbij duidelijk is aangegeven dat verweerder nog geen standpunt heeft ingenomen met betrekking tot de vraag of er sprake is van een gewapend conflict in Noord-Irak. Wel wordt aangegeven dat er sprake is van een verslechterde veiligheidssituatie in Noord-Irak. In de overgelegde uitspraken zijn de rechtbanken dat artikel 15c van de Definitierichtlijn wel een relevante wijziging van recht vormt voor de vreemdelingen uit Noord-Irak. Hierbij zitten zelfs twee uitspraken van de rechtbank van de zittingsplaats Arnhem, 12 juli 2007 en 11 april 2008, waarbij het nota bene in de laatste uitspraak ging om een vreemdeling die afkomstig was uit _____

De onderhavige uitspraak is gelet op de uitspraken van de andere vreemdelingenkamers en die van de eigen zittingsplaats onbegrijpelijk te noemen.

Met betrekking tot de uitspraak 20 juli 2007 wordt ten overvloede opgemerkt dat het hier ging om de situatie in Kosovo en alleen de definitie van binnenlandse gewapend conflict aan de orde kwam.

In de procedure van appellant gaat het om Irak en is er inmiddels de verwijzingsuitspraak van de Afdeling van 12 oktober 2007. De tweede prejudiciële vraag is zeer ruim geformuleerd, want aan het Hof van Justitie wordt verzocht om aan te geven wat de criteria zijn om te beoordelen of een persoon een reëel risico loopt op ernstige en individuele bedreiging als gevolg van willekeurig geweld.

Ook het criterium wanneer er sprake is van willekeurig geweld in het kader van een internationale of binnenlands gewapend conflict dient te worden beantwoord door het Hof van Justitie.

Naar de mening van appellant is de uitspraak van 20 juli 2007, in ieder geval voor Irak, achterhaald en dient in de besluitvorming niet vooruit te worden gelopen op de beantwoording van de prejudiciële vragen door het Hof van Justitie naar aanleiding van de uitspraak van 12 oktober 2007.

Dit is wel hetgeen ten onrechte door de rechtbank is gedaan.

Op grond van het voorgaande is appellant van mening dat de bestreden uitspraak op dit onderdeel niet in stand kan blijven.

Grief 2

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank in rechtsoverwegingen 22 tot en met 25 samengevat het volgende:

De rechtbank overweegt met het beroep op het instellen van een categoriaal beschermingsbeleid voor Noord-Irak dat uit de ambtsberichten van juni 2007 en 14 februari 2008 zou blijken dat in de KRG gebieden relatief minder geweld voorkomt en dat alleen in het grensgebied de veiligheidssituatie is verslechterd.

Verweerder heeft zich op basis van deze ambtsberichten op het standpunt kunnen stellen dat geen aanleiding bestaat om een categoriaal beschermingsbeleid te gaan voeren. De van na het ambtsbericht van 2008 daterende documenten brengen niet mee dat verweerder tot een andersluidende conclusie had behoren te komen.

De voortdurende invallen van Turkije in Irak brengen met zich mee dat de veiligheidssituatie in Noord-Irak is verslechterd. Ook Iran bombardeert Noord Irak Uit het artikel Iraq condemns Turkish attacks (productie 2) blijkt dat Turkse bombardementen in de regio plaatsvinden. Ook in de artikelen Gunmen blow up alcoholic drinks store in Sulaimaniya van 6 december 2007, Surge in violence against women in Iraqi Kurdistan van 24 mei 2008 en 8 U.S. soldiers killed in 2 Iraq Attacks van 11 maart 2008 (productie 3).

Appellant is van mening dat de aanhoudende verslechtering van de veiligheidssituatie ook na de actualisering van het ambtsbericht van 14 februari 2008 concrete aanknopingspunten biedt voor twijfel aan de volledigheid van het ambtsbericht.

Conclusie:

Gezien bovenstaande grieven verzoekt appellant U het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen.

Voorts wordt verzocht verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Een afschrift van dit hoger beroepschrift wordt aan procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag gezonden.

Hoogachtend,

R.J.J. Flantua

* Correspondentie uitsluitend naar Postbus 13273, 3507 LG Utrecht *
* Biltstraat 110-112 * 3572 BJ Utrecht * Telefoon: 030-2733122 * Telefax: 030-2735311 *
* Vestiging Arnhem bereikbaar onder Telefoonnummer 026-3549949 * Telefaxnummer 026-3549959 *
* St. Dordengelden 41.36.72.794 *

4